

Tunge mørke natte-sky'r

Melodi: Carl Nielsen 1921

Tekst: Jakob Knudsen 1890

Sats: Povl Chr. Balslev 1998

Tun-ge, mør-ke nat-te - skyer op ad him - len dra - ger, hjem til skovs af mar-ken fly'r
Vær mig nær, thi u - den dig en-som-hed mig tru - er; vær mig nær, thi u - den dig

hist de sor - te kra - ger; skum-ring - en sig bre - der ud, det er mørkt om - si - der. —
jeg for mør - ket gru - er! Hold mig med din fa - der-hånd, så jeg dig for - nem - mer; —

Vær os nær, du kæ - re Gud,
fri mig ud af mør - kets bånd,
uh —
me - dens nat - ten li - der!
Vær os nær, du kæ - re Gud, så min frygt jeg glem - mer!
fri mig ud af mør - kets bånd,
uh —

1 Tunge, mørke natteskyer
op ad himlen drager,
hjem til skovs af marken fly'r
hist de sorte krager;
skumringen sig breder ud,
det er mørkt omsider.
Vær os nær, du kære Gud,
medens natten lider!

2 Vær mig nær, thi uden dig
ensomhed mig truer;
vær mig nær, thi uden dig
jeg for mørket gruer!
Hold mig med din faderhånd,
så jeg dig fornemmer;
fri mig ud af mørkets bånd,
så min frygt jeg glemmer!

3 Lad mig føle, hver gang når
livet blir mig øde,
at du, Fader, hos mig står,
og i sådan møde;
og når natten i mit bryst
hjertet vil omleje,
o, da skenk mig livsens trøst,
vind mig lysets sejr!

4 Og når dødens nat engang
over mig sig sænker,
lad mig høre morgensang,
førend ret jeg tænker:
dine fugles morgensang
i den høje sommer,
der, hvor dag er altid lang,
natten aldrig kommer!

5 Tung og mørk den tavse nat
over jorden spænder,
hist kun bag et vindve mat
vågelys der brænder.
Du, som lindrer sorg og nød,
al vor synd forlader,
lyser op den mørke død,
tak, du lysets Fader!